

Nr 841

Av herrar Larsson i Norderön och Svensson i Vä, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 76, med förslag till lag om behandling i fångvårdsanstalt.*

(Lika lydande med motion nr 689 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 76 har framlagts förslag till lag om behandling i fångvårdsanstalt. Lagen har anpassats till brottsbalken och är avsedd att träda i kraft samtidigt med denna.

Ett självklart önskemål är att den nya lagen så nära som möjligt följer brottsbalkens systematik och terminologi. Detta får också anses i stor utsträckning ha blivit fallet, efter det att de av lagrådet vid 4 och 5 §§ anförda önskemålen blivit beaktade. Dessa önskemål gällde ett accepterande av principen att den som dömts till frihetsförlust skulle kunna påbörja verkställigheten, oavsett om han fullföljde talan beträffande förverkande av egendom eller annan av brottet föranledd särskild rättsverkan. Efter vidtagandet av de av lagrådet förordade ändringarna kvarstår emellertid skiljaktigheter i fråga om det formella förfarandet vid nöjdförklarings avgivande. Här åsyftas de fall, då reglerna i 28 kap. 3 § brottsbalken om anstaltsbehandling i samband med skyddstillsyn kommit att tillämpas.

I 38 kap. 1 § brottsbalken lämnas regler om nöjdförklaring av den som ådömts villkorlig dom eller skyddstillsyn. Angående nöjdförklaring i fråga om dom å fängelse, ungdomsfängelse eller internering hänvisas i samma lagrum till vad därom är särskilt stadgat, varmed avses nu framlagda lagförslag. I detta förslag upptages emellertid även regler om nöjdförklaring av den, som under prövotid ålagts förordnande enligt 28 kap. 3 § brottsbalken (se 15 §). Någon hänvisning om denna reglering finnes ej i 38 kap. 1 § brottsbalken. Det synes lämpligt, att en sådan göres. Samtidigt bör i förtydligande syfte i 15 § av den nu föreslagna lagen orden »nöjdförklaring varom stadgas i brottsbalken» utbytas mot »nöjdförklaring enligt 38 kap. 1 § första stycket brottsbalken».

Ett annat spørsmål — icke av formell art — berör den i 21 § andra stycket upptagna regeln, att vid samtidig verkställighet av fängelse och behandling enligt 28 kap. 3 § brottsbalken nämnda behandling skall övergå till fängelse i två månader. I motiveringen hänvisas (s. 31 f.) till vad som anfördes vid behandlingen av brottsbalksförslaget. Emellertid torde då icke

ha diskuterats frågan om lämplig evalveringstid. Det nu framlagda förslaget innebär att behandlingstiden i här aktuella fall enligt 28 kap. 3 § brottsbalken blir den maximala. Detta framstår emellertid som en alltför sträng regel. En rimligare avvägning torde ernås, om den diskuterade gränsen sättes vid en månad.

Vid 29 § har lagrådet väckt frågan om icke i andra stycket borde anges, att gudstjänster och andra andaktsövningar skall hållas enligt föreskrifter, som meddelas av fångvårdsstyrelsen. Detta överensstämmer med vad strafflagberedningen föreslagit (SOU 1956: 55, s. 490). Departementschefen har emellertid avvisat denna tanke under hänvisning till religionsfrihetslagstiftningen. Såsom framgår redan av lagrådets uttalande kan denna motivering icke anses hållbar. På de skäl som lagrådet anfört synes det därför riktigt att utforma lagtexten enligt strafflagberedningens förslag.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 76 med förslag till lag om behandling i fångvårdsanstalt måtte för sin del antaga

dels det framlagda lagförslaget med följande ändringar:

a) i 15 § orden »nöjdförklaring varom stadgas i brottsbalken» ersatta med »nöjdförklaring enligt 38 kap. 1 § första stycket brottsbalken»;

b) i 21 § andra stycket orden »två månader» ersatta med »en månad»; samt

c) i 29 § andra stycket orden »Intagen som så önskar skall, om det kan ske, beredas tillfälle att inom anstalten utöva sin religion» ersatta med »Gudstjänster och andra andaktsövningar skola hållas enligt föreskrifter som meddelas av kriminalvårdsstyrelsen»;

dels ock följande ändrade lydelse av 38 kap. 1 § tredje stycket brottsbalken: »Angående nöjdförklaring i fråga om dom å fängelse, ungdomsfängelse och internering samt i fråga om beslut jämlikt 28 kap. 9 § om behandling enligt 28 kap. 3 § är särskilt stadgat.»

Stockholm den 3 april 1964

Erik Larsson

i Norderön

Gustaf Svensson

i Vä